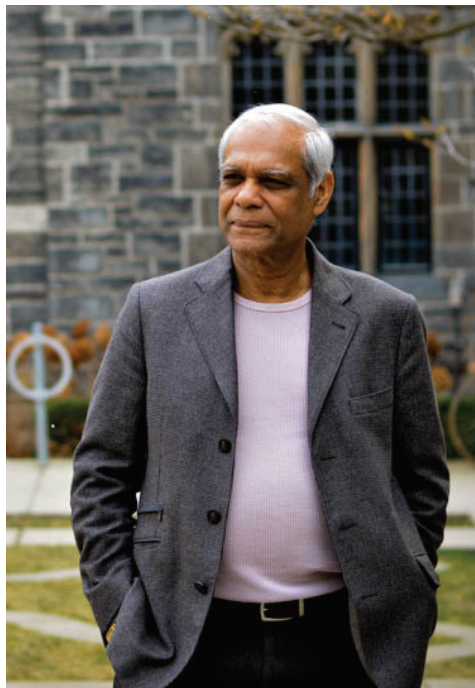

CONSTANTINE
THE PHILOSOPHER
UNIVERSITY
IN NITRA

UNIVERZITA
KONŠTANTÍNA
FILOZOFA
V NITRE

Doctor
honoris
causa

Abrahim
Habibulla
Khan

prof. Abrahim Habibulla Khan, Ph.D.,

je profesor a garant študijného programu na Bohosloveckej fakulte a Torontskej teologickej škole Torontskej univerzity. Pôsobí tiež v univerzitnom Centre pre štúdium náboženstva a je externým zamestnancom Centra pre etiku a Centra pre bioetiku. Jeho pedagogické a výskumné témy zahŕňajú myslenie S. Kierkegaarda, interkultúrne a komparatívne náboženské štúdiá, vzťah vedy a náboženstva, medicíny a náboženstva, náboženstva a medzinárodnej diplomacie a filozofiu náboženstva.

Narodil sa 13. apríla 1943 v Guyane (býv. Britská Guyana) na severnom cípe Južnej Ameriky, odkiaľ v roku 1962 odišiel za univerzitným vzdelaním do USA. Abrahim Habibulla Khan získal vysokoškolský diplom z fyziky na Howardovej univerzite a z teológie na Yalovej univerzite. V štúdiu pokračoval ďalej v roku 1968 na Inštitúte pre islamské štúdiá na McGillovej univerzite v Kanade. V diplomovej práci sa venoval otázke slobodnej voľby Al-Aš'ariho a Luthe- ra. V roku 1973 úspešne ukončil doktorandské štúdium v odbore filozofia náboženstva a obhájil dizertačnú prácu na tému Kierkegaard a utrpenie. Tu vznikli zárodky jeho ďalšieho vedeckého smerovania: Kierkegaard a výpočtová analýza.

Abrahim Habibulla Khan pôsobil ako pedagóg na viacerých katedrách filozofie a náboženstva na niekoľkých kanadských univerzitách. Časť svojho výskumu strávil v Kierkegaardovej knižnici v Kodani a v Centre pre štúdium svetových náboženstiev na Harvarde (1997 – 1998). Bol prezidentom Kanadskej teologickej spoločnosti, tajomníkom výkonného výboru Medzinárodného združenia pre históriu náboženstiev (IAHR, 2005 – 2015), spoluzakladateľom Ústavu pre štúdium náboženstva a zakladateľom Kierkegaardovho centra v Toronte. V roku 2010 sa stal podpredsedom organizačného výboru a sekretárom 20. ročníka svetového kongresu IAHR (XXth World Congress of the International Association for the History of Religions). Je editorom Toronto Journal of Theology a zároveň členom redakčných rád či spoluvydavateľom ďalších siedmich periodických publikácií.

Medzi jeho publikácie patrí monografia zo série o Kierkegaardovi: „Salighed“ as Happiness? Kierkegaard on the Concept of Salighed (1985), monografia Person and Boundedness in Wittgenstein and Tagore: Positioning Artificial Intelligence (2003) a mnoho ďalších knižných kapitol, encyklopedických hesiel a článkov na rôzne témy. Základnou premisou jeho výskumu zameraného či už na Kierkegaarda z pohľadu výpočtovej analýzy alebo na iné témy je hľadanie odpovede na otázku, čo znamená byť osobou, t. j. komparácia interkultúrneho chápania a identifikácie ľudskej bytosti. Tejto téme sa venuje napr. v prácach: Tagore and Kierkegaard and Political Theology (2017), Privileging Communication: Evidentiary Admissible Statements and Comparison in the Study of Religion (2016), Tagore

and the Academic Study of Religion (2016), Islamic Influence in the Caribbean: Traditional and Cultural Healing Practice (2013), The Actualized Individual (2013), Religion and Mainstream International Diplomacy (2012), Postulating an Affinity: Amartya Sen on Capability and Tagore (2012), Charles Taylor: Taylor's Affinity to Kierkegaard (2012) a Muhammad Iqbal and Kierkegaard's Judge William (2011).

V roku 2007 po prvýkrát navštívil Univerzitu Konštantína Filozofa v Nitre a vystúpil na konferencii o S. Kierkegaardovi. Pozvanie inicioval prof. Roman Králik, s ktorým sa zoznámil počas jeho doktorandského štúdia. Ich prvé kontakty viedli k intenzívnejšiemu výskumu S. Kierkegaarda v strednej Európe a k založeniu Stredoeurópskeho výskumného ústavu S. Kierkegaarda na pôde Katedry všeobecnej a aplikovanej etiky Filozofickej fakulty UKF v Nitre. Za vedecké, akademické a pedagogické kvality prof. Abrahima Habibullu Khana ako aj osobný prínos pre rozvoj výskumu S. Kierkegaarda, jeho šírenie a prehlbovanie v našom akademickom a kultúrnom priestore sa mu Univerzita Konštantína Filozofa v Nitre rozhodla udeliť čestný titul Doctor honoris causa.

prof. Abrahim Habibulla Khan, Ph.D.,

is a professor and graduate director in the Faculty of Divinity at Trinity College in the University of Toronto and of the Toronto School of Theology. He is cross-appointed to the University's Graduate Department for the Study of Religion, and is an affiliate member of its Centre for Ethics and its Joint Centre for Bioethics. His teaching and research interests span Kierkegaard's thought; cross-cultural and comparative studies in religion; science and religion; medicine and religion; religion and international diplomacy; and philosophy of religion.

Born April 13, 1943, in what was then British Guiana, and now Guyana, on the northern tip of South America, he left in 1962 for university education in the United States. Abrahim Habibulla Khan completed degrees in physics at Howard University and in divinity at Yale University. Continuing his studies, he went in 1968 to the Institute of Islamic Studies at McGill University in Canada. His thesis for the MA degree in comparative religion dealt with the freewill issue in Al-Ashari and Luther. By 1973 at McGill, he obtained a doctoral degree in philosophy of religion, writing a thesis on Kierkegaard and suffering. There he would also develop an interest in what was to become one of his research lines: Kierkegaard and computational analysis.

In professional development and service, Abraham Habibulla Khan taught in departments of either philosophy or religion at a number of Canadian Universities. He spent research time at the Kierkegaard Bibliotek in Copenhagen and was Senior Fellow at Harvard University, Center for the Study of World Religions (1997-98). He is a former president of the Canadian Theological Society, chaired two program units for 10 years at the American Academy of Religion, and was an office holder on the executive of the International Association for the History of Religions (2005-2015). He is a co-founder of the Institute for the Advanced Study of Religion (Trinity College), and convener of the Kierkegaard Circle (Toronto). In 2010, he was the associate chair of the secretariat for XXth World Congress of the International Association for the History of Religions. He edits the Toronto Journal of Theology and serves on editorial boards or as a co-editor of seven or more serial publications.

His publications include the Kierkegaard monograph series „Salighed“ as Happiness? Kierkegaard on the Concept of Salighed (1985), Person and Boundedness in Wittgenstein and Tagore: Positioning Artificial Intelligence (2003), among book chapters, encyclopedia entries, and numerous journal articles in different research lines. Underlying his research, even in Kierkegaard and computational analysis and other topics, is the probing of what it means to be a person, cross-culturally understood compared to identification as a human being. Some recent titles exemplify: Tagore and Kierkegaard and Political Theology (2017), Privileging Communication: Evidentiary Admissible Statements and Compari-

son in the Study of Religion (2016), Tagore and the Academic Study of Religion (2016), Islamic Influence in the Caribbean: Traditional and Cultural Healing Practice (2013), The Actualized Individual (2013), Religion and Mainstream International Diplomacy (2012), Postulating an Affinity: Amartya Sen on Capability and Tagore (2012), Charles Taylor: Taylor's Affinity to Kierkegaard (2012), and Muhammad Iqbal and Kierkegaard's Judge William (2011).

In 2007 Prof. Abraham Habibulla Khan paid his first visit to Constantine the Philosopher University in Nitra to present at the University's first Kierkegaard conference. The invitation came through Prof. Roman Králik whom he got to know during his doctoral studies. Their first contacts eventually initiate productive outcome for Kierkegaard Studies in Central Europe and establishing of the Central European Research Institute of S. Kierkegaard affiliated to Department of General and Applied Ethics at Faculty of Arts, Constantine the Philosopher University in Nitra. In recognition of scientific, academic and pedagogical qualities of Professor Abraham Habibulla Khan, his contribution to Kierkegaard studies and to its widening and deepening in our academic and cultural milieu as well, Constantine the Philosopher University in Nitra is conferring on him an honorary degree of Doctor honoris causa.

Inauguračná prednáška

Vážený pán rektor a prorektori, dekaní a prodekaní, vedúci katedier a garanti, kolegovia, študenti a hostia,

v americkej filmovej komédii z roku 1979 „Bol som pri tom“ herec Peter Seller v úlohe záhradníka Chancea vyriekol známy aforizmus Woodyho Allena: „Zúčastniť sa tvorí 80 percent života.“ Ďakujem Vám, pretože svojou účasťou ste prispeli k slávnostnej atmosfére tohto podujatia a ďakujem Univerzite Konštantína Filozofa v Nitre za toto ocenenie. Nikdy mi nenapadlo, že ma moje akademické a výskumne aktivity dostanú až sem. Bezpochyby môžem povedať, že veľkú rolu zohrala priazeň ľudí a náhody. V kontexte tejto slávnosti by som rád spomenul tri najvýznamnejšie momenty.

V roku 1964 teológ Paul Tillich prednášal na Marylandskej univerzite na tému náboženstva a súčasného spoločenského rozvoja. V tom čase som bol študentom bakalárskeho programu na Howardovej univerzite vo Washingtone, DC a úplnou náhodou som sa zúčastnil na jeho prednáške. Tillich dostal otázku týkajúcu sa Boha a sveta z pohľadu druhého termodynamického zákona. Táto otázka ma zaujala práve v spojitosti s fyzikou, ktorú som vtedy študoval. To je vlastne všetko, čo si z prednášky pamätám, snáď preto, že som v tom čase bol ešte teologicky naivný.

Neskôr v roku 1998, keď som už bol výskumným pracovníkom v Centre pre štúdium svetových náboženstiev na Harvarde,

teológ Harvey Cox a bývalý dekan Lekárskej fakulty išli navštíviť pracovisko Umelej inteligencie na Massachusettskom technologickom inštitúte. Úplne náhodou som dostal pozvanie aj ja, pridali som sa k nim, a tak som sa dozvedel, že Tillich tam chodil pomerne často a viedol rozhovory o umelej inteligencii. Až neskôr som začal uvažovať, či „osoby“, ktoré chápem ako opak ľudských bytostí, môžu byť vôbec umelo zostrojené. Pojem osoba sa tak stal stredobodom môjho zmyšľania a mojich publikácií až doposiaľ. Skúsate sa stretnúť so Sophiou, najmodernejším humanoidným robotom. Rozpráva, kráča, myslí, nadväzuje očný kontakt, vie urobiť 67 výrazov tváre a podobá sa na herečku Audrey Hepburnovú. Čoraz ťažšie je povedať, či ten, do koho ste sa zaľúbili alebo vedľa koho sedíte, je skutočný alebo či umelo zostrojený.

Ešte sa pristavím pri roku 1998. S mojím pôsobením na Harvarde sa spájajú rôzne letmé stretnutia. Jedným z takých bolo pozvanie na piatkové ranné sedenia, ktoré organizoval psychiater a antropológ William Kleinman. Práve jemu sa pripisuje zásluha za doplnenie klasifikácie Diagnostického a štatistického manuálu duševných porúch DSM-IV o kultúrne faktory. Ten rok prednášal na Harvarde v rámci cyklu prestížnych prednášok na počesť Williama Jamesa na tému utrpenia a zaujímal sa o môj názor.

Ďalšou príležitosťou na Harvarde boli stredajšie obedné semináre držiteľov Niemanovho štipendia. Išlo o skupinu 24 novinárov z celého sveta, ktorí vďaka tomuto grantu mohli získať nové skúsenosti. Dva- či trikrát som bol na tento seminár pozvaný. Jeden z novinárov vo mne zanechal hlboký dojem. Bol zo strednej Európy a písal o genocíde

v Bosne. Jeho názory či rozhovory s kolegami z Harvardu, ako napr. Cornel West, Amartya Sen, Anthony Appiah a Stanely Tambiah mi ukázali nové perspektívy a prehľad mi uvažovanie. Tieto diskusie s nimi mi stále rezonujú v hlave a bez pochyb formovali moje ďalšie uvažovanie a výskum.

Ďalšia náhoda sa udiala v auguste 1965, keď som sa iba dva týždne pred začatím štúdia teológie na Yaleovej univerzite stretol s českým filozofom a teológom Milanom Opočenským. Odporučil mi štúdium etiky, no ja som bol rozhodnutý pre filozofiu náboženstva. Postupom času sa mi jeho myšlienka vnútorného dialógu ako metodologického prístupu zdala veľmi podnetná, pretože týmto spôsobom individuum dospieva. Keďže ho ovplyvnili Milan Machovec a Josef Hromádka, intenzívne sa zaujímal o marxisticko-kresťanský dialóg a zúčastňoval sa pondelkových seminárov na Filozofickej fakulte Univerzity Karlovej. Semináre vytvorili priestor pre dialóg a rozšírili sa o témy, ako napr. budhistická ontológia, čínske vnímanie človeka a Kierkegaard ako mysliteľ. Opočenského názory sa neskôr zblížili s mojimi, najmä v téme medzináboženského dialógu a uvažovania o tom, ako sa stať osobou. Tieto záujmy sa prehĺbili a zintenzívnili počas stretnutí s indicko-španielskym filozofom a teológom Raidmundom Pannikarom a kanadským historikom náboženstva a islamistom Wilfridom Cantwell Smithom.

Tretia náhoda v r. 1971 súvisí so školením mojej dizertačnej práce na McGillovej univerzite, ktorým bol Alastair McKinnon, filozof formovaný analytickou tradíciou. V diele S. Kierkegaarda si všimol kvantitatívne detaily jazyka. Podstatou jeho prác bola

idea, že Kierkegaard ako spisovateľ sa snaží sprostredkovať zmysel svojich myšlienok netytickou frekvenciou slov, a tak u čitateľa evokovať obraz.

Nasledoval som McKinnona a mojou snahou bolo vyjadriť každý Kierkegaardov text pomocou približne 15 kľúčových termínov zobrazených vo viacrozmerom priestore. Tento náročný postup som aplikoval na všetkých 34 knihách Kierkegaardovho korpusu. Podarilo sa mi tak ponúknuť relevantnú alternatívu k interpretácii každého textu s ohľadom na jeho skutočný obsah, lebo všetky detaily sa interpretujú objektívne, systematicky a metodologicky presne.

Spomenuté náhodné skúsenosti som si rozšíril univerzitným vzdelaním. Prednášky a diskusie mi ukázali nové perspektívy, rozšírili vedomostnú základňu, formovali moje kritické myslenie a naučili ma, ako klásť relevantné otázky na rôzne témy v správny čas a v správnej miere. Náhoda dáva prednosť pripraveným mysliam, ktoré hľadajú prepojenie teórie s praxou. Túto koreláciu najlepšie vyjadruje grécky termín *kairos*. Pre Paula Tillicha a Waltera Bejamina *kairos* znamená poznanie prevratných možností spojených s daným časom a potenciál na zmenu v historickej situácii ako aj existenciálne konanie. Termín má etický ako aj epistemologický rozmer a vyjadruje rozpoznanie správneho okamihu a správnej miery.

Tieto okamihy boli pre mňa ako *kairos* a otvorili mi cestu k spolupráci so Slovenskom a inde. Kedykoľvek dostaneme do Kierkegaardovho centra email s otázkou, odpoviem bez zaváhania. Jedna takáto otázka prišla pred viac ako desiatimi rokmi

z Prahy od študenta, či by som mu neoponovaoval dizertačnú prácu. Išlo o Vášho súčasného kolegu prof. Romana Králika, od ktorého potom prišlo množstvo ďalších otázok a v konečnom dôsledku tak sa zrodila séria Acta Kierkegaardiana a Stredoeurópsky výskumný ústav S. Kierkegaarda (CERISK). Ústav spolupracuje s partnermi nielen za hranicami Slovenska, ale aj Európy, pričom medzi kľúčových partnerov patrí Kierkegaardov ústav v Lubľane. Tento okruh dopĺňa Žilinská univerzita a Univerzita sv. Cyrila a Metoda v Macedónsku.

Okrem medzinárodne uznávaného edičného radu Acta Kierkegaardiana Stredoeurópsky výskumný ústav S. Kierkegaarda publikuje aj jeho slovenskú mutáciu a mnohé ďalšie vedecké monografie, čím približuje výsledky stredoeurópskych bádateľov. Tvoria živnú pôdu pre vnútorný kultúrny dialóg, na základe ktorého CERISK dozrieva a stáva sa z neho partner pre dialóg v oblasti štúdia S. Kierkegaarda, a to vďaka svojim interdisciplinárnym publikáciám a vytváraniu synergie talentov a schopností pri spolupráci jednotlivých výskumníkov. Osamotený bádateľ v akademickom prostredí môže o takýchto výsledkoch iba snívať.

Moderné univerzity podporujú takýto druh synergie. Ich úlohou je prostredníctvom metodológie, analytickou možnosťou testovania či zdokonaľovaním teórií prinášať verejnosti nové poznatky a fakty. Táto metodológia nie je však neutrálna: previazaná so sociálnymi predstavami a historickými konštruktami ovplyvňuje chápanie sociálneho a kultúrneho života. Sú základom epistém, ktoré sú limitované a pre tých, ktorí s nimi operujú, zostávajú nerozpoznateľné.

Programy moderných univerzít pre strategické partnerstvá nám vytvárajú priestor na uplatňovanie diverzity prístupov, na základe ktorých si lepšie uvedomujeme epistémny alebo uvažovanie, ktoré určuje smerovanie výskumu a jeho výsledky.

Spolupráca naprieč disciplínami a kultúrami zvyšuje príležitosti na kreativitu. Z toho dôvodu si tu dovoľm povedať, že práve kreatívna predstavivosť je kľúčovým prvkom v procese vzdelávania. Na základe neho sa z nás môžu stať uznávaní vedci, inovatívni bádatelia, vynikajúci umelci, inšpiratívni učitelia, odvážni podnikatelia a sľubní spoločenskí lídri či politici, ktorí sú schopní reagovať na výzvy modernej spoločnosti. Musíme klásť otázky, na ktorých záleží, aby nás zbavili obáv z iného, otázky, ktoré neutralizujú polarizáciu spoločnosti, a naopak, podporujú prirodzenú diverzitu a komplementaritu pri vytváraní prosperujúceho prostredia.

Dovoľte, aby som na záver ešte raz zopakoval, že poslaním univerzity je vzdelávať myseľ a kultivovať kreatívnu predstavivosť. Len tak budeme úspešní v posúvaní hraníc poznania, v posilňovaní našich spoločenstiev a vytváraní priestoru jeden pre druhého, pýtajúc sa: Som umelo zostrojeným falzifikátom alebo som si vedomý toho, že sa stanem skutočnou osobou?

Ďakujem za toto ocenenie a príležitosť podeliť sa s Vami o niekoľko myšlienok o našom spoločnom poslaní.

Abraham Habibulla Khan
Trinity College, University of Toronto
khanah@chass.utoronto.ca

Slávnostný sľub inauguranta

Summum consilium Universitatis Constantini Philosophi Nitriensis non ignorat, quantum tu, vir clarissime et eminentissime, qui operis tuis scientialibus et paedagogicis cum ingenio ac sollertia factis, quibus progressus liberalium doctrinarum in provincia doctrinae religionisticae auctus es nec non magna ope tua, qua cooperationem cum Universitate Constantini Philosophi Nitriensi in operibus a Søren Kierkegaard traditis investigandis adiuvisti, de lumine sapientiae salutifero totum terrarum per orbem propagando meritis sis. Hoc consilium in conventu suo solemni habito communi applausu decrevit, ut Tu, Excellentia Abraham Habibulla Khan, in numerum doctorum scientiarum et artium honoris causa recipereris.

Quod consilii nostri consultum cum summa Rei Publicae Slovacae potestate confirmatum esset, a te, vir eminentissime, petimus, ut in hoc consensu sollemni summum illum et unicum, quo te Universitas studiorum nostra ornare potest, honorem accipias.

Prius autem sponsio sollemnis tibi suscipienda est.

Spondebis igitur:

Primum, te huius Universitatis, in qua summum in scientiis gradum ascenderis, piam perpetuo memoriam habiturum eique auctoritate, auxilio, consiliis tuis numquam defuturum? Dein, scientiarum studia, sicut adhuc facere semper consuevisti, provehere non desitutum, ut veritas propagetur et lux eius, qua salus generis humani continetur, terrarum orbem illustret?

Haec Tu ex animi Tui sententia spondebis ac polliceberis?

Itaque iam nihil impendit, quominus honores, quibus Te senatus Constantini Philosophi Universitatis Nitriensis ornare cupit, Tibi impertiamus.

Ergo ego promotor legitime constitutus, TE, Excellentia Abraham Habibulla Khan, vir doctissime, SCIENTIARUM PHILOSOPHICARUM doctorem honoris causa creo, creatum renuntio omniaque doctoris scientiarum iura et privilegia in Te confero, cuius rei in fidem hoc diploma Universitatis sigillo firmatum Tibi in manus trado.

Najvyššia rada UKF v Nitre si je vedomá toho, ako veľmi si sa Ty, slávny a významný muž, ktorý si svojou tvorivou vedeckou a pedagogickou prácou prispel k rozvoju humanitných vied v oblasti religionistiky a svojou angažovanosťou si podporoval spoluprácu s Univerzitou Konštantína Filozofa v Nitre vo výskume odkazu Søren Kierkegaarda, zaslužil o rozšírenie svetla múdrosti po celom svete.

Táto rada na svojom slávnostnom zasadnutí jednomyseľne rozhodla, aby si Ty, Excelencia Abraham Habibulla Khan, bol prijatý do počtu dr. h. c. Pretože toto rozhodnutie bolo potvrdené najvyššou mocou Slovenskej republiky, prosíme Ťa, muž význačný, aby si na tomto zasadnutí prijal vedeckú najvyššiu poctu, ktorú Ti chce naša univerzita udeliť.

Najprv však musíš vziať na seba slávnostný sľub.

Budeš sľubovať teda:

Najprv, že budeš vždy s láskou spomínať na túto univerzitu, na ktorej vystúpiš na najvyšší vedecký stupeň a že jej nikdy neodprieš vážnosť, pomoc, radu.

Ďalej, že budeš pokračovať vo vedeckej činnosti ako doteraz, aby sa pravda rozšírila a jej svetlo, ktoré obsahuje spásu ľudstva, osvietilo svet. Sľubuješ toto a zaväzuješ sa k tomu z vnútorného rozhodnutia?

Teda už nič nebráni, aby sme Ti udelili poctu, ktoré Ti senát UKF v Nitre hodlá udeliť.

Preto ja, zákonom ustanovený promotor, Teba, Abraham Habibulla Khan, učený muž, činím doktorom filozofických vied a za takého Ťa vyhlasujem a udeľujem Ti všetky práva a výsady doktora vied a na dôkaz toho Ti do rúk odovzdávam diplom univerzity zapečatený veľkou pečatou.

Nositelia čestného titulu „Doctor honoris causa Univerzity Konštantína Filozofa v Nitre“

Ján Chryzostom Korec

kardinál, Biskupský úrad, Nitra
Slovenská republika, 1998

Ladislav Emanuel Roth

kozmičský fyzik, Jet Propulsion Laboratory, California Institute of Technology v Pasadene
USA, 1998

Zdeněk Mathauser

literát a filozof, Česká akadémia vied v Prahe
Česká republika, 2000

Fernando Henrique Cardoso

prezident Brazílskej federatívnej republiky, sociológ a politik
Brazílska federatívna republika, 2002

Ján Kopál, in memoriam

literát a publicista, Univerzita Konštantína Filozofa v Nitre
Slovenská republika, 2002

Štefan Luby

fyzik a vynálezca, Slovenská akadémia vied v Bratislave
Slovenská republika, 2002

Robert Jeffrey Sternberg

psychológ, Yalova univerzita v New Heaven v štáte Connecticut
USA, 2004

Ladislav Ťažký

prozaik, publicista, scenárista a klasik slovenskej literatúry v Bratislave
Slovenská republika, 2005

Rudolf Schuster

prezident Slovenskej republiky, spisovateľ a publicista
Slovenská republika, 2006

Imre Békesi

jazykovedec a pedagóg, Univerzita v Pécsi
Maďarsko, 2006

Ladislav Burlas

muzikológ, hudobný skladateľ a pedagóg, Akadémia umení v Banskej Bystrici
Slovenská republika, 2007

Ján Vilikovský

diplomat, prekladateľ a pedagóg, Univerzita Mateja Bela v Banskej Bystrici
Slovenská republika, 2007

Hans-Werner Eroms

lingvista a pedagóg, Univerzita v Passau
Nemecká spolková republika, 2008

Katerin Katerinov

lingvista a pedagóg, Univerzita v Perugii
Talianska republika, 2008

Ian Francis Hancock

lingvista a kulturológ, Texaská univerzita v Austine
USA, 2009

Encho Nedyalkov Gerganov

kognitívny psychológ a lingvista, Nová bulharská univerzita v Sofii
Bulharská republika, 2009

Nositelia čestného titulu

Holders of the honorary title

Doctor honoris causa

1998 - Ján Chryzostom Korec
1998 - Ladislav E. Roth
2000 - Zdeněk Mathauser
2002 - Fernando Henrique Cardoso
2002 - Ján Kopál in memoriam
2002 - Štefan Luby
2004 - Robert J. Sternberg
2005 - Ladislav Ťažký
2006 - Rudolf Schuster
2006 - Imre Békési
2007 - Ladislav Burlas
2007 - Ján Vilikovský
2008 - Hans-Werner Eroms
2008 - Katerin Katerinov
2009 - Ian Francis Hancock
2009 - Encho Nedyalkov Gerganov

Nositeľ najvýznamnejšieho
ocenenia UKF v Nitre
Zlatá kniha UKF v Nitre

Holder of the highest honorary
award of CPU in Nitra
Golden Book of CPU in Nitra

Zlatá kniha UKF v Nitre Golden Book of CPU in Nitra

2004 - Ján Chryzostom Korec